

A budapesti klinikák orvosai lemondanak állásukról a klinikai gyakornokok elbocsátása miatt (?)

A betegek ellátása végett még egy hónapig helyükön maradnak. — Elhatározásukat memorandumban közölték az egyetemmel és a kormánnyal.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.) A szánálással kapcsolatban különböző budapesti klinikákon kilenc fizetéses orvos-gyakornoki állást szüntetett meg a kultuszminisztérium és ezek az elbocsátott gyakornokok már szeptember elseje óta nem is kapják fizetésüket.

A kultuszminisztérium rendelete és a fizetések beszüntetése a klinikai orvosok körében nagy izgalmat keltett. Az immár két hét óta folyó tárgyalások eredményeképpen az összes klinikai orvosok, valamint az adjunktusok, asszisztensek, gyakornokok az orvosprofesszorok kivételével ma kimondották, hogy november hó tizenötödikén állásukról lemondanak, mivel a gyakornokokon esett sérelmet maguk kívánják teszt, azonban, hogy a klinikai betegek ellátása hiányt ne szenvedjen, még egy hónapig helyükön maradnak.

A klinikai orvosok elhatározásukat memorandumban közölték az egyetem orvosi fakultásával, ahonnan ezt a kultuszminisztériumba fogják továbbítani. Együttal megindultak a tárgyalások is az ügy békés elintézésére.

A kamara felterjesztéssel fordul a belügyminiszterhez, hogy tiltsa be a műsoros divatrevüket.

Az ipartestület átirata a kamarához a burkolt megrendelés gyűjtések ellen

Részletesen beszámolt a Délmagyarország arról a bonyodalomról, amely az elmúlt vasárnap Szöke Szakáll-féle divatrevü körül támadt. A szegedi iparosok és kereskedők már eleve tiltakoztak a revü megtartása ellen, mert ez szerintük burkolt megrendelés gyűjtéssel egyenlő. A belügyminiszter először engedélyezte a revüt, majd az engedélyt visszavonta, mire a rendőrség betiltotta és így nem is tartották meg. Most ezeknek a revüknek ügye egy átirat kapcsán a kereskedelmi és iparkamara elé került.

A revü útján való megrendelés gyűjtés ügye ugyanis tegnap az ipartestület elé került. Kertész József az ipartestület női szabóosztályának elnöke ugyanis azt indítványozta, hogy irjanak át a ka-

marához, amelyben kérik föl erélyes akcióra. A kamara forduljon felterjesztéssel a kormányhoz és kérje, hogy ilyen burkolt megrendelés gyűjtő műsorral egybekötött divatrevüt egyszer és mindenkorra ne engedélyezzenek sehol sem. Tiltsa be a kormány ezeket a revüket, amelyek csak arra jók, hogy megnehezítsék az amúgy is nehéz helyzetben lévő kereskedők és iparosok munkáját.

Értesülésünk szerint a kamara magáévá teszi az ügyet és ebben az irányban felterjesztéssel fordul a belügy-, illetve a kereskedelemügyi miniszterhez. A felterjesztés nemcsak szegedi vonatkozásokra szól, hanem az összes vidéki városokra is.

Tavasszal medindulnak az egyetemi építkezések.

Ujabb külföldi kölcsön a városnak.

Az egyetemi építkezések ügyében várallan fordulnak közelebb, amennyiben, ha igaz, a kormány megváltoztatta ebben a kérdésben eddig tanúsított meglehetősen rideg álláspontját és elhatározta, hogy a szegedi egyetem számára is díjaz valamennyit az ország pénzből. A polgármester, aki hétfőn Budapesten tartózkodott, kedden pedig Alsótanyára rándult ki, szerdán délelőtt fogadta a Délmagyarország munkatársát és a következő nyilatkozatot tette előtte:

Hétfőn a kultuszminiszter ur volt szíves fogadni a szegedi egyetem állandó építkezésének kérdésében. Tudomásomra adta, hogy az 1925-27. évi állami költségvetésbe 400.000 aranykorona illesztett bele az építés első periódusának megkezdésére. A város által 50 évre megajánlott évi 24 vagon buzahozzájárulás helyett egyszersmindenkorra való hozzájárulásként 800.000 aranykoronát kér a kormány akként, hogy ez már jövő év tavaszára rendelkezésre álljon. A kormány azután három éven át egy-egy millió aranykoronát szándékozik felvenni e célra az állami költségvetésbe és ezzel az egyetemi állami építkezések első periódusa befejeztetik. Ez összegekből már a jövő év tavaszán két klinikai épület felépíthető lenne, azután fokozatosan a többi. A miniszter ur szerint az építkezésre a legalkalmasabb hely Ujsegged volna, miután a Mars-teret és környékét nem ismeri, kilátásba helyezte, hogy amint ideje

engedi, lejön Szegedre.

— Eljártam a pénzügyminisztériumban Lukács Ödön miniszteri tanácsos urnál, hogy a város külföldi kölcsönéből rendelkezésre állana-e még egymillió aranykorona. Már nem áll rendelkezésre, azonban a pénzügyminiszter urat a törvény felhatalmazza a már felvett 750 milliárd városi külföldi kölcsönön felül még 350 milliárd felvételére és miután még sok város jelentette be további hiteligenyét, valószínű, hogy ez a további kölcsön felvétetik, amely esetben a fedezetet mi is megkapnánk. Ennek évi törlesztésére 20 éven keresztül évenként másfélmilliárdra van szükség, amelynek fedezetéről a város egyetemi bérföldekkel már gondoskodott.

A polgármester nyilatkozata komoly és súlyos harcok árnyékát veti előre, mert abban úgy állítja be a kérdést, hogy a kultuszminiszter által javasolt ujszegedi, valamint az általa proponált Mars-téri megoldáson kívül más megoldás nem is létezne. A város közönsége azonban nem osztozik a polgármester véleményében és ezért valószínűleg erős harcok keletkeznek majd a nem kifizetésű probléma körül.

Az újabb külföldi kölcsön felvételét sem fogadhatja tulszivesen a város közönsége, mer hiszen a pénztörzésnek ez a módja tuldrága mulatságnak bizonyult.

Hogyan lesz a 84 százalékos adóhátralékból 20 százalék.

Az adóhivatali vizsgálat eredménye elégtételt szolgáltatott Fodor Jenő tanácsnoknak. — Amikor a pénzügyigazgató hibásan számol.

Néhány nap óta szigorú vizsgálat folyik a Tábor uccai új bérházban lévő városi adóhivatalban. Dr. Wolff István helyettes pénzügyigazgató vezeti a szigorú vizsgálatot, amelynek közvellenőse az a vád, amelyet dr. Kolb Árpád pénzügyigazgató emelt az adóhivatal vezetője, Fodor Jenő tanácsnok ellen. A vád az volt, hogy a városi adóhivatal tulszivesen kezelte az adóbehajlásokat és ennek következtében az adóhátralék meghaladja azt a maximumot, amelyet a miniszter rendeletileg megállapított.

Dr. Kolb Árpád pénzügyigazgató néhány hónappal ezelőtt tett már kísérletet arra, hogy a közigazgatási bizottsággal kimondassa az adóhivatal vezetőjének személyes felelősségét a nagy adóhátralék miatt, a közigazgatási bizottság azonban nem fogadta el a pénzügyigazgató in-

diványát és nem tette felelőssé Fodor Jenő tanácsnokot, mert úgy találta, hogy a pénzügyigazgató szigorúsága kissé túlzott. A közigazgatási bizottság mérlegelte ugyanis azt a közismert gazdasági helyzetet, amely az adófizető polgárok teherbíró képességét a minimálisra redukálta, amely indokolta tehát a legnagyobb adóhátralékokat is, de amelyet a pénzügyigazgatónak, aki azért került Szegedre az illetékesek tiltakozása ellenére, hogy itt a szigorú adóbehajtó áldatlan szerepét betöltsse, nem kell feltétlenül méltányolnia.

A pénzügyigazgató azonban nem nyugodott meg a közigazgatási bizottság egyhangulag hozott határozatában, hanem azt megfellebbezte a pénzügyminiszterhez, aki — mint a most lefolytatott vizsgálat bizonyítja — alaptalanul

ugyan, de vélt államérből, megállapította az adóügyi szenátor egyéni felelősségét a nem létező nagyszámu adóhátralék miatt.

A közigazgatási bizottság tizenhatodikán tartja meg novemberi ülését, amelyen a pénzügyigazgató a jelek szerint meg akarta ismételni a néhány hónappal ezelőtt tett, de akkor leszávozott indítványát az adóügyi szenátor felelősségének kimondására. Házilag elvégzett számításából ugyanis azt a hihetetlen következtetést vonta le, hogy Szegeden az adóhátralék nem kevesebb, mint a kivetett egyenes adók nyolcvannegy százaléka. A beavatottak előtt már az első pillanatban kétségtelen volt, hogy a pénzügyigazgató számításába súlyos hiba csuszhatott be, mert hiszen, mint köztudomásu, a városi adóhivatal éppen a legutóbbi helyeken folytatta le a legszigorúbb és legkíméletlenebb végrehajtási eljárást a hátralékos adófizetők ellen és a szigorú végrehajtásnak meg is lett a várt eredménye. Ez az árverésekkel súlyosított adóvégrehajtásnak indokolatlan szigorúságát mi sem jellemzi jobban, mint az a szintén közismert tény, hogy a városi adóhivatal senkinek sem adott egyetlen egy esetben sem haladékot az adófizetésre, pedig az adóügyi szenátornak törvényes joga, hogy az ötszáz aranykoronát meg nem haladó adótartozásokra hat héttig terjedhető haladékot adjon. Fodor Jenő azonban nem élt ezzel a jogaival, mert nem akarta, hogy a haladékadás gyarapítsa a hátralék arányát.

Néhány nappal ezelőtt a város tanácsa átiratot küldött a pénzügyigazgatótól, aki bejelentette, hogy szigorú vizsgálatot rendelt el a városi adóhivatal ellen, mert megállapította, hogy az adóhátralék eléri a nyolcvannegy százalékos és ennek csakis a tulelnéz ügykezelés lehet az oka. Kérte a tanácsot, hogy a vizsgálaton képviseltesse magát egy tanácsnokkal. A tanács Rack Lipót pénzügyi szenátort küldte ki, Rack Lipót azonban megbízatását dr. Gadl Endre kurtanácsnoknak adta át, mert úgy vélte, hogy ez a vizsgálat a nálánál idősebb Fodor Jenő személye ellen irányul és nem tartotta ildomosnak, hogy ő mint fiatalabb tanácsstag, résztvegyen az idősebb szenátor ellen irányuló vizsgálaton. Dr. Gadl Endre részt is vett a három napig tartó vizsgálaton, amelyen a pénzügyigazgatót helyettes képviselte. A vizsgálat ma fejeződött be és annak eredményét jegyzőkönyvbe foglalta a vizsgálóbizottság.

Az eredmény, értesítésünk szerint, teljesen megdöntötte Kolb Árpád pénzügyigazgató védjét. Kiderült, hogy a pénzügyigazgató által megállapított nyolcvannegyszázalékos hátralék helyett mindössze husz százalék hátralékról lehet csak szó, ez pedig azt jelenti, hogy Magyarország összes adókerülete közül Szegeden fizették be az adózók aránylag a kirótt adójuk legnagyobb részét. Ez az eredmény fényes elégtételt jelent Fodor Jenő számára, aki Kolb Árpád akciójában igaz, hogy alaptalanul, személye ellen irányuló tendenciát látott. Ilyen tendenciáról azért sem lehet szó, mert a szegedi pénzügyigazgató valóságos rendszert csinált az adóbehajtó közegek személyes felelősségének megállapításából. Ugyszólván az összes hatáskörébe tartozó városokban megkísérelte az adóbehajtás irányításával megbízott tisztviselők személyes felelősségének megállapítását és indítványára ezt a felelősséget számos község jegyzője ellen ki is mondták az illetékes közigazgatási bizottságok, de sok helyen az akció nem sikerült. Így többek között Szentesen történt, hogy a pénzügyigazgató tulnagynak találva az adóhátralékokat, indítványt tett a közigazgatási bizottság ülésén az ottani adóhivatal vezetőjének felelőssé tételére. A bizottság azonban megállapította, hogy a pénzügyigazgató elszámolta magát, mert a hátralékok terhére írta azt a nyolcvanezer aranykoronás adótartozást is, amelynek megfizetésére a kormánytól kapott haladékot a Pallavicini-uradalom.

Ugyanezt a számítási hibát követte el Szegeden is a pénzügyigazgató. A vizsgálat során ugyanis kiderült, hogy a pénzügyigazgató nem csak azokat az adótartozásokat írta a hátralékok terhére, amelyekre haladékot kaptak az adózók, amelyeknek végrehajtását felfüggesztették, vagy amelyek még nem is váltak esedékessé, így az év harmadik negyedére kirótt adók, amelyekre csak november 16-án kezdheti meg a zálogolásokat az adóhivatal) hanem az egész múlt évi hátralékokat is belekalkulálta a százalékba. Így jött ki a 84 százalék és így maradt a még nem esedékes adótartozások levonása után mindössze husz százalék.